

U C H W A Ł A Nr. XXI/162/96 . . .

On $\frac{0136}{162/96}$

Rady Miejskiej w Szubinie

z dnia 6 września 1996 r.

w sprawie: wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją RP art.3 pkt.3 i art.3 pkt.14 ustawy z dnia 4 lipca 1996 r. o zmianie ustaw o podatku rolnym, o lasach, o podatkach i opłatach lokalnych oraz o ochronie przyrody.

Na podstawie art.22 i 23 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym /Dz.U. Nr.109 z 1991 r. poz.470, ze zmianami/

Rada Miejska

postanawia, co następuje:

§ 1

Wystąpić do Trybunału Konstytucyjnego RP z wnioskiem o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją art.3 pkt.3 / i art.3 pkt.14 / ustawy z dnia 4 lipca 1996 r. o zmianie ustaw o podatku rolnym, o lasach, o podatkach i opłatach lokalnych oraz o ochronie przyrody.

§ 2

1. Powierzyć reprezentowanie Gminy i Miasta w Szubinie w tej sprawie Prezesowi Związku Miast Polskich, Wojciechowi Szczesnemu Kaczmarkowi /Prezydentowi Poznania/ i wskazanym przez niego pełnomocnikom prawnym.

2. Wystąpić do Prezesa Związku Miast Polskich o informowanie organów Gminy i Miasta w Szubinie o przebiegu postępowania.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy i Miasta w Szubinie

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej

mgr Waldemar Szaliński.

1. W art.3 p.3/ nowelizacji przyjęto stawki górne podatku od nieruchomości /art.5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych/ zróżnicowane dla trzech "kategorii" gmin:poniżej 10.000 mieszkańców, od 10 do 50.000 mieszkańców i powyżej 50.000 mieszkańców, przy czym stawka maksymalna jest ustalona na poziomie stawek przyjętych na rok 1996 w rozporządzeniu Rady Ministrów z 13 grudnia 1995 roku /Dz.U.Nr.147 z 18 grudnia 1995 r. poz.715 / i obowiązuje tylko dla gmin liczących powyżej 50.000 mieszkańców.

"Skategoryzowanie" gmin pod względem maksymalnej stawki podatku od nieruchomości jest całkowicie bezpodstawne /ustanowione granice poszczególnych "Kategorii" nie mają żadnego uzasadnienia/, a ponadto powoduje obniżenie dochodów zdecydowanej większości gmin z tego tytułu. Rady gmin mają możliwość ^{b/} obniżenia stawek podatkowych i mogą z niej skorzystać. Niektóre w ramach tej jedynej możliwości prowadzenia lokalnej polityki podatkowej - tę możliwość wykorzystują. Część z nich jednak tylko dla podmiotów ważnych z punktu widzenia strategii rozwoju gminy. Wprowadzenie niższych stawek mocą ustawy spowoduje nie tylko obniżenie dochodów wielu gmin, ale także - w poważnym stopniu-utrata możliwości prowadzenia przez nie aktywnej polityki lokalnej w tym zakresie. Ustawowe wprowadzenie takiego rozwiązania jest - naszym zdaniem - niezgodne z zawartą w art.1 Ustawy Konstytucyjnej zasadą pewności prawa. Jest to także sprzeczne z art.67 ust. 2 utrzymanych w mocy przepisów Konstytucji RP, gwarantującym równe prawa obywatelom. Ta "kategoryzacja" gmin, zarówno pod względem obciążeń podatkowych obywateli, jak i zróżnicowania potencjalnych źródeł dochodów społeczności lokalnych, nie jest zgodna z zasadą równości wobec prawa. Ponadto uszczuplenie dochodów części gmin w wyniku ich nieuzasadnionego zróżnicowania jest niezgodne z art.9 ratyfikowanej przez Polskę Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego /Lokalnego/ oraz przyjętymi w związku z jej postanowieniami przepisami innych ustaw, gwarantujących dochody gmin, w tym zwłaszcza ustrojowej ustawy o samorządzie terytorialnym.

2. W art. 3 nowelizacji przyjęto stawki wszystkich podatków i opłat lokalnych na poziomie obowiązującym w roku 1996. Tymczasem pkt.14 / nowelizacji / dot. art. 20 nowelizowanej ustawy/ przyjęto w brzmieniu: "a/ w ust.1 wyrazy " od 1991 r." zastępuje się wyrazami" od 1997 r."

pełne brzmienie zmienionego ust. 1 w art.20 będzie wówczas następujące:
"Górne granice stawek podatkowych, określone w art. /.../ poczynając od 1997 r. ulegają corocznie podwyższeniu na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen /.../,

Tymczasem zasada corocznej waloryzacji stawek podatków i opłat lokalnych obowiązuje przecież począwszy od 1991 roku. Wprowadzenie tego przepisu obecnie /przypuszczalnie na skutek błędu legislacyjnego/ powoduje zamrożenie stawek wszystkich podatków i opłat lokalnych dla wszystkich gmin na rok 1997 na poziomie z 1996 roku, a więc zawieszenie obowiązującej zasady na jeden rok, a w konsekwencji obniżenie dochodów wszystkich gmin z tych tytułów w 1997 roku o wskaźnik indeksacji inflacyjnej, czyli zapewne o kilkanaście procent. Oczywiście konsekwencje tego wystąpią także w latach następnych, bowiem niezwaloryzowanie stawek w roku 1997 spowoduje, iż waloryzacja dokonywana w latach następnych, będzie odnosić się do niższej podstawy.

Faktyczne niewprowadzenie w ten sposób zindeksowania stawek w roku 1997, w stosunku do roku 1996, jest sprzeczne z art.20 nowelizowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w jego dotychczasowym brzmieniu, zakładającym coroczne indeksowanie.

Ustawowe wprowadzenie bez żadnego logicznego uzasadnienia przepisu tak znacznie uderzającego w słabe i niewystarczające dla wykonania wszystkich zadań budżety gmin jest ewidentnie niezgodne z zawartą w art. 1 Ustawy Konstytucyjnej zasadą pewności prawa. Ponadto uszczuplenie w ten sposób dochodów gminy jest niezgodne z art. 73. ust. 2 Ustawy Konstytucyjnej, w związku z art. 9 ratyfikowanej przez Polskę Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego /Lokalnego/ oraz przyjętymi na tych podstawach przepisami innych ustaw, gwarantujących dochody gmin, w tym zwłaszcza ustrojowej ustawy o samorządzie terytorialnym.

3. Krajowe organizacje gmin, będące stroną Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, wystąpiły o dokonanie stosownych zmian w ustawie do Senatu, jeszcze w trakcie trwania procesu legislacyjnego.

Wystąpienie zostało poparte wspólnym z rządem stanowiskiem Komisji Wspólnej, w wyniku którego rząd zgłosił autopoprawkę w rządowym projekcie ustawy. Niestety Senat naszych racji nie uznał, a Prezydent - bez

rozpatrzenia stosownego pisma Związku Miast Polskich - ustawę podpisał. W tej sytuacji wnioskujemy o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją kwestionowanych przepisów. Aby ułatwić postępowanie, kierujemy nasz wniosek do Wysokiego Trybunału z upoważnieniem do reprezentowania nas przez Prezesa Związku Miast Polskich, który zainicjował sprawę jeszcze w trakcie trwania procedury legislacyjnej. Umożliwi to łączne rozpatrzenie ewentualnych wniosków z różnych gmin w tej sprawie.

BURMISTRZ

mgr Andrzej Wrona